

dag; i hvert fald når jeg hører hr. Peter Skaarup, nemlig at man står og dømmes personer fra Folketingets talerstol og fortæller, hvor de skal være. Altinget havde også mulighed for at sende folk i eksil, i landflygtighed, og det virker, som om man har lyst til at indføre de gamle altingsprincipper igen. Så jeg ser helt klart et sammenbrud i magtens tredeling. Det smuldrer, og når det sker, opretholdes og legitimeres magten jo bare i og for sig selv, og det synes jeg er dybt problematisk.

Vi hører, at ministre er begyndt at definere grundloven i opposition til eksperter, man fælder dom, man irrettesætter eksperter og domstole offentligt, og politikmyndigheden har i virkeligheden fået dømmende magt. Så man kunne sige, hvis man skulle være helt ekstrem, at det næsten ligner en undtagelsestilstand med den lovgivningspraksis, man gennemfører nu. Og så ville det være mere ærligt at gennemføre en undtagelsestilstand, som man så bagefter kunne prøve ved diverse domstolsinstanser, hvor man kunne afprøve de beslutninger, der var taget under undtagelsestilstanden.

Jeg ser også den politiske udvikling som meget absurd. Hvis jeg ikke helt har misforstået årsagen til dette lovforslag og til så mange andre i det danske Folketing i de seneste 6-7 år, er det altså en minoritet i det danske Folketing, som har så stor magt over en regering, en majoritet, at de presser majoriteten til efter min mening i hvert fald at lægge et meget stort pres på en minoritet i samfundet. Og alt det gøres, for at den parlamentariske majoritet kan bevare sin regeringsmagt.

Så efter min mening er der ingen tvivl om, at dette lovforslag bør forkastes, ikke bare på grund af sin åbenlyse mangel på legitimering, men fordi jeg slet og ret ser det som en del af den virus, som jeg synes er kommet ind i demokratiets celler i det seneste par år og ikke mindst efter Irakkrigen og terrorlovgivningen. Der må være en grænse, og det må være på tide at sætte foden ned og sige stop for det.

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Ole Sohn.

Kl. 16:26

(Privatist)

Ole Sohn (SF):

Når jeg tager ordet i dag, skyldes det, at Folketingets flertal har bragt parlamentet tilbage i den position, som vi havde for nogle år siden, hvor det ikke var sagligheden, der drev værket, men

magten før magtens skyld. Vi har været vidne til en behandling af et lovforslag, som er himmelræbende useriøs og udtryk for magtbrynde af værste rang. Det ved Venstre og Konservative godt, men de er blevet tvunget til at lave sådan et griseri af et lovforslag som følge af pres fra fru Pia Kjærsgaard under en finanslovforhandling. Det er skammeligt. Det er skammeligt, at Venstres gruppeformand er gået med til det. Det er skammeligt, at den konservative gruppeformand er gået med til det. Men sådan er virkeligheden i Folketinget i dag.

Det er klart, at det får et efterspil i Udvalget for Forretningsordenen, at man fra regeringens side fremsætter et lovforslag, hvor hovedparten af lovforslaget bygger på en undersøgelse, som man grundigt beskriver i bemærkningerne til lovforslaget, men som man nægter Folketinget at få adgang til. Det er helt og aldeles u hørt. Jeg ved godt, at Præsidiumet, Udvalget for Forretningsordenen er underlagt magtbrynden, og at det er flertallet, der bestemmer, men det er skandaløst ud over alle grænser. Jeg håber, at Venstres gruppeformand inderst inde også kan se, at det er ganske uværdigt for et parti som Venstre at opføre sig så arrogant.

Når det så er sagt, er det også en situation, hvor flertallet i Folketinget bluffer vælgerne. Bluffer vælgerne! For hvad er pointen? Ja, det er, at fru Pia Kjærsgaard midt under en finanslovforhandling sagde: Denne tuneser skal ikke have mulighed for at nærme sig Kurt Westergaard. Det Konservative Folkepartis formand, fru Lene Espersen, fulgte efter, fordi det skulle være hårdt mod hårdt, og Det Konservative Folkeparti skulle gøre det bedre. Statsministeren sagde det samme lidt mere diplomatisk: Det er formålet med denne lov. Og den stakkels integrationsminister, som har svært ved at finde hoved og hale i, hvordan man skal argumentere for sagen, sagde i et åbent samråd forleden: Ja, formålet med lovforslaget er at hindre tuneseren i at nærme sig Kurt Westergaard.

Så har vi forsøgt at få at vide, om det så vil være formålet med loven. Lever loven op til sit formål? Nej, det gør den ikke. Derfor er det det store bluffnummer over for vælgerne, at man foregøbler, at man giver Kurt Westergaard større sikkerhed ved gennemførelsen af den her lov. Det er ingenlunde tilfældet. Hvorfor er det ikke det? Jo, fordi regeringen har lavet en terrorlovgivning, som har fjernet retssikkerheden i samfundet, og som har hindret, at de personer, som efterretningstjenesten mistænker for at lave ter-